

Indstillingen under Nr. 4 (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Derefter fattes under Forhandling Indstillingerne under Nr. 1, 2 og 3 (se Tillæg B.)

Ordføreren (N. S. Larsen); Et enkelt Andragende har hele Udvalget været enig om at foreslaa henvist til Indenrigsministeren, et andet Andragende foreslaas henvist af et Flertal og et tredje af et Mindretal i Udvalget. Det førstnævnte Andragende er fra Sneibjerg-Tjørring Sogneraad og omhandler Ordningen af en Gattigsag. Spørgsmaalet dreier sig om, hvorvidt den andragende Kommune eller Horsens Kommune er pligtig til at forsyge en trængende Enke. Efter hvad der foreligger oplyst, synes der ikke at kunne være nogen Tvivl om, at Indenrigsministeriet ved sin Resolution har gjort Sneibjerg-Tjørring Kommune Uret, fuldstændig Uret. Det er oplyst, at det paa gjældende Fruentimmer har været gift med en Mand, der er død for nogle Aar siden, og som ikke ved 5 Aars Ophold har erhvervet sig noget saft Forsørgelses hjem. Altsaa, Spørgsmaalet bliver derfor, hvor hans Fødested var; thi i den Kommune maa selvfølgelig ogsaa Enken være forsørgelsesberettiget. Ministeriet har resolveret, at man ikke har kunnet udfinde, hvor den Afdødes Forsørgelses hjem var. Han er født udenfor Egtestab, han er født i Horsens — det er oplyst — men alligevel mener Ministeriet, at man ikke kan udfinde hans Forsørgelses hjem. Dette er en noget mærkelig Afgjørelse; thi vel er det saa, at et vægte Barns Forsørgelseskommission ikke er Fødestedskommunen, hvis Barnets Moder ikke har opholdt sig i denne Kommune 10-Maaneder-Dagen før Fødselen, men Forholdet er jo det, at det er den faktiske Fødestedskommune, der har Bevisbyrden; naar den ikke er i Stand til at oplyse, at Barnets Moder 10-Maaneder før Fødselen var i en anden Kommune, er den pligtig til at overtage Forsørgelsespligten. Derom har der aldrig været nogen Tvivl, og til Overflod har Indenrigsministeriet selv udtalt det Samme i en Skrivelse af 13de Mai 1864, der, saa vidt jeg veed, er vel kjendt omkring i Landets Kommuner. Der bliver saaledes ikke noget som helst Holdepunkt for Ministeriets Afgjørelse, og derfor har Udvalget ikke været i Tvivl om, at det maa foreslaa dette Andragende henvist til Ministeriets fornæbte Behandling.

Et Andragende fra 19 Fiskere i Middelfart om, at der ingen hæmmende Baaud lægges paa Fiskernes fri og uhindrede Erhverv, men at det bliver som hidtil i Aarhundreder, foreslaas af et Flertal henvist til Indenrigsministerens Overveelse. Det er jo et Andragende af en noget platonisk Natur. Det rækker langt ud i Fremtiden. Det gaar ikke ud paa at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse med det Første; det gaar blot ud paa, at de forskjellige Faktorer undlade at gjøre Noget og lade det blive ved det Gamle. I den Henseende synes Andragendet at være meget tidsvarende. Derfor foreslaas det, som sagt, henvist af et Flertal.

Der er et andet Fiskeriandragende under Nr. 2, som kun et Mindretal foreslaar henvist. Det er et Andragende, som i Indhold falder sammen med et tidligere Andragende fra 35 Fiskere ved Limfjorden, som gik ud paa at opfordre Rigsdagen til at tage Initiativet til Fremkomsten af et Lovforslag. Af de samme Grunde, hvorfor et Flertal i Udvalget ikke tidligere har foreslaaet det da foreliggende Andragende henvist, have vi ikke kunnet gaa med til at foreslaa disse nye Andragender af samme Indhold henviste.

Indenrigsministeren (Hansen): Hvad angaar første Indstilling, skal jeg, saa fremt den bliver vedtaget af det høie Thing, selvfølgelig tage dette Spørgsmaal om Forsørgelsesagen, vedrørende Sneibjerg-Tjørring Sogneraad, under fornøjet Overveelse og søge de nye Oplysninger i Sagen, som antydes i Andragendet. Med Hensyn til de tvende andre Indstillinger skal jeg angaaende Nr. 3 nævne, at det er en Selvfølge, at efter at det, som det gaar ud paa at andrage om, er taget til Følge ved Vedtagelse af begge Rigsdagens Afdelinger af en Lov om midlertidig Forandring i de for Fiskeriet paa Soterritoriet gjældende Bestemmelser, kan jeg ikke have Noget som helst imod, at denne Sag, der dog har faaet sin midlertidige Afgjørelse i Hovedsagen, henvises til min Overveelse, og den skal naturligvis blive taget med under Overveelse, naar der skal forelægges Lovforslag om Ordning af Spørgsmaalet om Maftevidden eller om Revision af Fiskerilovgivningen i Danmark. Indstillingen under Nr. 2 skal jeg ogsaa, hvis Andragenderne henvises til mig ved det høie Things Beslutning, tage under velvillig Overveelse.

Thornp: Det vil jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen) og jeg have indstillet et Andragende fra Fiskere ved Limfjorden til Hen-